

பல்கலகைக் கழக ஡னென்று : பாரது ப஡ுற்றிசு் ச஡ுல்ல,
நல்லத஡ுர் குடும்ப஡் சயெய்யும் .....சிந்தை! - அந்த,
நல்லவர் பரூலகில் ..... தந்தை....!

ஓர்பது ஡ாதந் தன்னில் : ஓரூத்திதன் வயிற்றிற் க஡ுளினும்,
யார் அதன் வரேலி஡ட்டார் ..... ஡ுதலில் ? - அவர்,
பரே அது தந்தயைாகும் ..... ஡லகில்....!

வானது பயெ்தால் தானே : வயைக஡் பசு஡ை காணும்,
வானபைப்புல் வழங்கிடுவார் ..... வாரி! - அந்த,
வானபுகழ் க஡ுண்ட தந்தை ..... பாரி...!

அன்பெனும் அ஡ளி ஡லேலே : அன்னதைதான் துயிலசு் சயெயினும்,
நன்புகழ் அறிவலை ஏற்றும் ..... ஜ஡ுதி! - அது,
நானில஡் புகழும் தந்தை..... ஜ஡ுதி...!

எதை எத஡ு நினைத்து நடுஞ்ச஡் : எங்கிய ப஡ுதும் ஡ழலை,
஡தயெினகைக் கண்டப஡ுது..... ஡லரூ஡்! - அந்த,
஡த்த஡ர் தந்தை எனபார் ..... பலரூ஡்!

துள்ளியதே திரியும் நாளில் : துடூக்கினதை அடக்கி வதைத்தே,
பள்ளிக் கதே அனுப்பிவகைக் கும் ..... முறமை ! - அந்த,
பக்குவம் தந்தை கண்ட ..... கடமை !

தன்மகன் படிப்பில் திறைத் : தரமானோர் சபையின் முன்னே,
முன்னிலை வகிக்க எண்ணும் ..... நஞ்சம் ! - அந்த,
முறையான தனையுலகே..... கொஞ்சம் !

பற்றைய சூற்றத் தோர்கள் : பருமயைய மகனைச் சொல்ல,
மற்றவர் முன்னே புகழா..... மனம் ! - அவனை,
மனதுக்கூள் புகழ்வதில் தான் ..... கவனம் !

அன்னையைக் கண்ட பின்தான் : அப்பனைக் காண்போம் எனினும்,
முன்னிலைப் பெறில் நிற்பார் ..... தந்தை ! - அந்த,
முறையானைப் பணியட்டும்..... சிந்தை !

நஞ்சினமலே தங்க வதைத்து : நிம்மதி கொள்வார் நாமும்,
துஞ்சிடும் அழகில் காண்பார் ..... வயை ! - அவர்,
தய்யமையில் சிறிதும் இல்லை..... ஐயம் !

உப்பது தீர்ந்த பின்தான் : உப்பின் சுவை அறிவார்,
அப்பனும் போனபின்தான் ..... அழுவார் ! - அதனை,
அறிவால் உணர்ந்தவரே..... எழுவார் !

bairaabaarath@gmail.com